

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Önálló magyar hadsereg.

Pécs, 1901. június 11.

A magyar delegáció szombati ülésén Ugron Gábor egy szerény határozati javaslatot nyújtott be, hogy a közös hadügyminiszter utasítsák, mikép tegyen eleget Ő felségének 1868. augusztus 6. án a közös miniszterhez intézett kéziratának, melyben elrendelte, hogy a magyar csapatokhoz, a mennyire lehetséges, egyedül magyar tisztek osztassanak be.

Arról volt tehát szó, hogy a király egy rendeletének, melyet az ország ismétlenül nyilvánított kívánságának teljesítésére kibocsájtott, a gyakorlatban érvény szerzettessék. És a magyar delegáció csudálatosképen még ezt az indítványt sem merte elfogadni, mert — mint Apponyi Albert a tegnapi delegációnális ülésen megjegyezte — az indítványozott utasításban az a feltevés foglaltatik, mintha a hadügyminisztérium annak a legfelsőbb rendeletnek tényleg nem felelt volna meg.

Hát valóban csudálatos levegő lengedezhet abban a fiók-parlamentben, hogy annyira megméltelhető még egy Apponyinak is a parlamenti fölfogását, hogy inkább lemond az ellenőrzés jogáról, csak hogy a mindenható hadügyminiszternek kellemetlenséget ne okozzon. Apponyi is kénytelen volt bevallani, hogy hallotta az e tekintetben felmerült panaszokat, de mint alkotmányos testületnek tagja — úgy mond — nem indulhat el közszájon forgó panaszok alapján.

Pedig, hogy az a panasz, miszerint a magyar születésű tisztek mind sűrűbben osztatnak be osztrák ezredekbe és viszont, nem csupán mende-mondán alapszik, arról Apponyi hivatalos uton is meggyőződést szerezhetett volna, mert jogában áll ez iránt kérdést intézni a hadügyminiszterhez, a kinek kötelessége a kívánt felvilágosítást megadni; vagy ha ilyen kérdéssel a miniszter urat zavarba hozni nem akarta, hát kísérté volna figyelemmel a hadsereg hivatalos rendeleti közlönyét, az bőséges bizonyítékokat szolgáltat a fenti panasz alapos volta felől.

A meghunyászkodás tehát a közös hadügyi kormányzat előtt a delegációban olyan nagy, hogy ott inkább szemel huny-

nak a legkézzelfoghatóbb és kétségtelenül bizonyítható tények előtt is, csak hogy valahogy magukra ne zudítsák a nagyhatalmu rájxkrixminiszter haragját, a mely annál veszedelmesebb lenne, minél jogosabb és igazoltabb az a föltevés, hogy a főmagasságu ur még a legfelsőbb hadur rendeletét sem respektálja, ha az Magyarország törvényes kívánságának kielégítésére szolgál.

És ilyen testületben beszélnek még az önálló magyar hadseregről és fejtegetik nagy komolyan az okokat, a melyek arra bírják őket, hogy a hadsereg közös voltát többre becsüljék az önálló magyar hadseregnél. Mintha nem tudná országvilág, hogy ennek csak egyetlen oka van s ez az, hogy az önálló magyar hadsereg eszméje, a mely ott él minden igaz magyar kebelben, egyszer s mindenkorra száműzve van a magyar politikai lehetőségek sorából; száműzve van felülről jövő hatalomszóval, a mely előtt a magyar nemzet alkotmányos képviselője, megtagadva az általa képviselt nemzet leghőbb aspirációit, alázatosan meghunyászkodik.

De éppen azért, mert tudják, hogy ez a maguktartása ellenkezik a nemzet igaz érzelmével, nem mernek az igazi okkal előhozakodni, hanem róka módjára csúrik-csavarják a dolgot és nyakatekert okoskodásokkal akarják elhitetni a nemzetet, hogy milyen savanyú az önálló magyar hadsereg szőlője.

Igy tett Apponyi is tegnapi delegációnális beszédében, mikor reflektált Ugron Gábor ama megjegyzésére, hogy milyen lelkesedéssel szavazná meg a magyar nemzet egy önálló magyar hadsereg költségeit. Elismerete azt Apponyi is, hogy nem áll az az okoskodás, mintha az önálló magyar hadsereg nem lenne nemzeti hadsereg és igen helyesen utalt arra, hogy az a hadsereg, mely a magyar nemzetnek önálló hadserege volna, a szónak nemcsak közjogi, hanem tényleges, társadalmi és természetes értelmében is, teljesen és tökéletesen nemzeti hadsereg lenne. Elismerete azt is, hogy a nemzet tömörítésére, a nemzeti érzés edzésére és összeforrasztására irányuló szolgálatot a közös hadsereg nem teljesíti oly tökéletesen, mint a hogy teljesitené az önálló magyar hadsereg.

De hát ez a szöllő Apponyinak mégis savanyu, mert a „pragmatika szankcióból folyó és az azon alapuló közös védelem érdekeinek a közös hadsereg az adott viszonyok közt sokkal jobban, sokkal tökéletesebben képes megfelelni, mint a hogyan meg tudna annak felelni, mint különvált hadsereg.»

A kinek a történelem eseményeiről s a néphadseregek természetéről még csak halvány sejtelme sincsen, az beszélhet így és szajkó módjára utána mondogathat ilyen frázisokat a bécsi rájxkrixrath zöldtollas urainak; de Apponyinak tudnia kell, hogy a pragmatika szankcióból folyó kölcsönös (és nem az erőszakkal belémagyarázott közös) védelem soha olyan siralmas lábbon nem állott, mint a mikor azt a dicső közös hadseregnek kellett volna teljesítenie.

Hát nem magyar volt-e az a hadsereg, mely a pragmatika szankciót az első tűzpróbán keresztül segítette és megmentette Mária Terézia számára nemcsak a magyar trónt, de az osztrák örökös tartományok birtokát is? És milyen tökéletesen teljesítette a közös védelmet a közös hadsereg 1859-ben, mikor nem is egységes haderővel, hanem a szövethadakkal, de önálló francia és olasz hadseregekkel állott szemben; vagy 1866-ban, mikor a német birodalmi haderőnek csak porosz részével kellett küzdenie?

A közös hadsereg kudarcainak mindig éppen annak közössége volt a kuforrása, a mely nélkülözni volt kénytelen a minden öldöklő szerszámnál hatalmasabb nemzeti erőt és lelkesedést; a közösségbe erőszakolt kitűnő emberanyagból gépeket csinált, de az emberi érzést mégsem volt képes kiirtani belőle, mely emberi érzés, miután a nemzeti lelkesedés nem hevitette halálmegevetésre, a saját bőrnek mentésévé fajult a veszély pillanataiban.

És ha ez így volt a régi világban, mennyivel fokozottabb mértékben érzi hiányát a nemzeti ideál iránt való lelkesülésnek a néphadsereg, melynek az általános védkötelezettség alapján tagja a nemzetnek minden épkézláb fia, akik már rég levetkőzték a kaszárnyaszellemet s a polgári élet foglalkozásai mellől szólíttatnak veszély idején fegyver alá.

Megfelelő

üzlethelyiséget

mindeddig nem találtam, tehát kénytelen vagyok a raktáron levő

összes árucikkeket

igen **olcsó** árban elárusítani u. m. Levantin és mosó kelmék, Lourin és Batisztok, a legújabb Velének, női ruhakelmék különös nagy választékban, továbbá finom

szőnyegeket,

amit **mélyen leszállított árban kiárusítok.**

Stark Benedek fia

a „Gólyá“-hoz

*** Király-utca. ***

Ugy a történelem tanulságaival, mint a néphadsereg természetével ellenkezik tehát az az állítás, hogy a közös hadsereg tökéletesebben felelhet meg kötelességének, a kölcsönös védelem teljesítése körül, mint a nemzetet tömöríteni, a nemzeti érzést edzeni és összeforrasztani egyedül képes önálló magyar hadsereg. A közös hadsereg csak a gyászos emlékü összbirodalom eszméjét szolgálja s ezért dédelgetik ott, a hol még mindig ez a szerencsétlen agyrém uralja a helyzetet: ezt tessék bevallani azoknak a magyar alkotmányos tényezőknél, akik erre készséges eszközül felhasználtják magukat; de ne iparkodjanak elhíttetni azt, hogy ők is nem tartanak jobbnak az önálló nemzeti haderőt.

A „Keresztény Szövetkezetek“ értekezlete.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. június 11.

A »Keresztény Szövetkezetek« országos központjának kiküldöttei s a Tolna és Baranyavármegyékben alakult »Keresztény Szövetkezetek« képviselői ma reggel kilenc órakor értekezletre jöttek egybe a »Pécsi Katholikus Kör« nagytermében, hol hivatalos részről gróf Zichy Aladár, a »Keresztény Szövetkezetek« országos központjának elnöke, Gyürky Ödön, központi titkár, Pisky Ödön, a központi kereskedelmi osztály vezetője jelentek meg, továbbá jelen voltak: Troll Paul. Ferenc, c. püspök, Babócsay Elek, c. kanonok, Wajdits Gyula, Magenheim József, belvárosi apátplebános, Darányi Ferenc, ügyvéd, Komócsy József, egyházkerületi tanfelügyelő, Frey János, szemnáriumi spirituális, Klein Tódor, németbolyi káplán, Bitter Illés, a kath. kör titkára, Vajay István, bölcsei plebános, Szabó Dezső, pécsbelvárosi káplán, Bródy Károly, hitoktató, Körmendy Károly, Kirschaneck Ödön, szent-istváni plebános, Igaz Béla, püspöki titkár, Schmiedt Boldizsár, tanító, Kristóf István, bányatelepi plebános, Vitkovich Ferenc, szakcsi plebános és Prandtner Ferenc, himesházi esperesplebános.

Ezekon kívül számos vidéki érdeklődő is volt jelen s a pécsi papnövelde növendékei.

Kevéssel kilenc óra után nyitotta meg az értekezletet gróf Zichy Aladár, ki üdvözlővén a megjelenteket, megnyitó beszédében mindenekelőtt azt fejté ki, hogy a mai értekezletnek egyik sarkalatos célja közvetlen érintkezést teremteni a vidéki szövetkezetek és a központ között, mely érintkezés egyike a legfontosabb tényeknek a »Keresztény Szövetkezetek« életében. Azután áttér arra, hogy tekintve a megjelentek nem nagy számát, más vállalkozások kezdeményezői tán megdöbbenének a jelenlevők csekély számától, melyből tán érdeklődés hiányára következtenének, de a »Keresztény Szövetkezetek« létesítésének eszméje oly eszme, mely nem a megjelentek óriási számától várja fellendülését, hanem megkívánja, hogy mindazok, kik elhatározták a cselekvés terére lépni, kellő ügybuzgalommal s fáradhatlan szorgalom és kitartással törekedjenek a cél felé, ha kevesen vannak is. Majd áttér a »Keresztény Szövetkezetek« céljára, mely tudvalevőleg az, hogy mód adassék a keresztény kisiparosnak vagy kisgazdának arra, miszerint szükségleteit olcsón szerezhesse be s terményein megfelelő árban adhasson tul. Áttért ezután megnyitó beszédében annak fejtegetésére, hogy voltaképp milyen is a szövetkezeti ember, ki nem kereskedő, mert nem csupán anyagi hasznot merít, nem vevő, mert nem csupán szükségleteit elégíti ki azzal, ha a szövetkezetenél vásárol, hanem egyszersmind keresztény ember módjára jót tesz másokkal, előmozdítja azt az ügyet, mely neki ép oly hasznot hajt, mint ember s polgártársának.

Gróf Zichy Aladár azzal fejezte be tartalmas beszédét, hogy a mai értekezletől sokat vár s szép reményeket fűz a jelenlevő papnöveldekek működéséhez is, kiknek módjuk lesz a jövőben elődjök nyomán haladva buzgókodni a »Keresztény Szövetkezetek«-nek felvirágoztatásán.

Hatalmas, percökig tartó éljenzés és taps követte gróf Zichy Aladár beszédét, mely után Komócsy József egyházmegyei segéd-tanfelügyelő remek nyelvezetű s szónoki hévvel előadott beszédét tartott a szövetkezeti ügyről. Hatalmas, lendületes beszédének során felemlítette, hogy a templom négy falán kívül lépve, tért kezd magának hódítani s kell, hogy

hódítson is a gyakorlati kereszténység, mely élni, hatni és átalakítani akar. Ennek a nemes célnak elérésére való törekvésben, illetve a törekvés munkájának mindannyian napszámossai vagyunk, míg azonban ezen eszme munkásait megértik, addig sok áldozatot kell hozni, de hozunk is, míg nem sikerül az emberek, a társadalmat megszabadítani századok előítéleteitől. Hogy érvényesülhessünk, szükséges, hogy erőnket beleilleszszük az új kor modern áramlataiba, mert csak így érünk el eredményt. Szerinte — ugymond — két részre oszlik a szövetkezeti tábor. Az egyik rész a modern kívánalmaknak megfelelő emberekből áll, a második rész a konzervatív elem. Ezután ismerteti a szövetkezeti eszmék állását Magyarországon, majd összehasonlítja ezeket a külföldi hasonló intézmények megvalósulásával s Schaffie nemzetgazdasági nézeteit fejté ki. Ujlag a szövetkezés égetően szükséges és fontos voltáról emlékezve meg, azon konkluzióra jut, hogy épen a konzervatív emberek a célszerűség elől elzárkózó előítéleteikkel a mai társadalomban valóságos helotizmust teremtettek és a szövetkezeti eszmék harcosai pedig épen ez alól keresnek megváltót, amilyen a szövetkezés eszméje, mely mindenkiel szemben megvédi az egyént.

Szünni nem akaró tapsvihar és éljenzés követte Komócsy József remek beszédét, mely után Pisky Ödön, a központi kereskedelmi osztály vezetője, a központi és a vidéki szövetkezetekről tartott szakszerű értekezést, melynek során sok hasznos tudnivalóval gazdagította a jelenvolt, vidéki szövetkezeteket alakítani óhajtó érdeklődőket.

Felemlítette értekezése során, hogy a »Keresztény szövetkezetek« nek ez idő szerint legnagyobb ellensége természetszerűen a konkurrencia, mert sem a középponti szövetkezet, sem a vidéki szövetkezetek nincsenek még abban a helyzetben, hogy arak tekintetében kiállják a versenyt a kereskedőkkel, mit különben az is megnehezít, hogy a »Keresztény szövetkezetek« nem élhetnek azokkal a szokásos eszközökkel, melyek a kereskedők gyakorlati életében divatosak. Így például a kereskedő egy kocsiakomány petroleumot hozat, azt rendelkezésére álló hordókba fejteti le s ugyanazon minőségű kőolajból két három féle elnevezés alatt árusít, a szövetkezet ellenben

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Don Sancho Zerburo.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Írta: Horkai Elemér.

I.

... Valahonnan messziről, nehéz fekete, ólmos felhők kapaszkodtak fel a keleti láthatár szinte leheletszerűen remegő kék egére. A sivitó, éles szél mindjobban szertetépte a fellegóriásokat, melyek már utóbb mint valami rongyos fellegköpönyegekre borult, komoly, haligatag bedűn-csapat vonultak fel a küzdelemre, míg az első fényes csik, mint valamely istenitélet sujtó kardja végig nem cikázott rajtuk s rája föl nem bődült a menydörgés ágyuszava, melyre még a falon függő, szelid tekintetű, fájdalmas arcú »Mater Dolorosa« is megremegett tán.

Ettől az óriási, mennyei »circum dederrunt«-tól menekültem be, hónom alatt a vázlatkönyvemmel a »Del Caridad« kolostor archívumába s hallgatag közönyös arccal tekintetem végig a porlepte, óriási foliánsokon. Elöl valami tépelt táblájú, fém-veretes szent-könyv meredt rám a polcra, mellette tüntető terebélyességgel terpeszkedett egy hét lakatu foliáns a »Szent Legendák« könyve s ki tudja

még hány jámbor s istenfélő embernek nehéz, észtárasztó munkája.

Szinte elkábított az eszmék eme temetőjének dohos, antik-szaga s fáradtan dőltem bele az archívum egyetlen székébe, honnan ki lehetett látni a cinrámás ablakokon keresztül a bánatosan beborult ég.

Előttem egy hosszú asztalon néhány vékonyabb, szinte csinos külsejű kötet hevert, melyek közül felvettem egyet, azt, a melynek nem volt címe.

Az unalom paroxismusában lapozgatni kezdtem az írott lapokból álló kötetben s már az első néhány oldal után úgy éreztem, hogy ennek a műnek szerzője, az a halavány arcú hypnotikus tekintetű fiatal szerzetes rám szegzi delejes szeméit, melyeknek varázsteintete elől nem fogok menekedhetni addig, míg az utolsó lapig el nem olvasom azt a munkát, a melynek címe sem volt s mely ki tudja, hogyan került a tömjénfüsttől megsárgult falu, Del Caridad kolostor archívumának, szent ihletet lehelő foliánsai közé . . .

II.

... »Hosszan-tartó szárazság vala az Urnak abban az évében — kezdé művét az ismeretlen szerző, — oly nagy szárazság, melynek következtében fonnyadva hullatá szirmait a virág, megtörve zizegett a fű, s fuldokolva hallgata el a dallos madárka“ . . .

Aztán elmondja a fiatal szerzetes, Don Sancho Zerburo lélekrázó tragédiáját, a hogy itt írva vagyok . . .

A nagy szárazságot egy szép derűs napon hirtelen tamadt erős vihar s óriási esőzés váltotta fel, mely senior cabalero: Don Rodriguez Fernandez-t a hegyek között érte, hol vadászszenvedélyét elégitette ki.

A mint az ég fekete felhőt sötétte festette a betörő éj, a cabaleros ajkaihoz emelte hatalmas vadászkürtjét, melynek vontatott cadenciái sikoltva, túlköelve törtek elő, de hangjukra választ csupán a visszhang adott.

De nem! Ott tulnan mégis, mintegy néma válasza a segítő szózatnak, halvány világosság derengett s don Rodriguez Fernandez ujjabb, hatalmas ugrásra kényszerítve fáradt lovát, ügetve tartott a halvány fény felé s néhány perc mulva már egy szegény kecskepásztor szerény »casá«-jában találta magát, hol mélységes tisztelettel fogadták a hatalmas cabaleros.

S ő a hatalmas nagy ur, kinek a kényelemtől szinte elpuhult teste bársonytakarós ágyához volt szokva, valami lehetetlen örömmel tapasztalta, hogy tán sohasem pihent oly jól, mint a szerény Sancho Zerburo gunyhójának szegényes ágyában s valami mesés jó érzéssel s soha nem érzett étvágygyal itta meg azt a pohár kecsketejet, melyet a pásztor fiatal, bájos leánykája nyújtott feléje.

A nagy urnak hirtelen jó kedve tamadt, amint maga előtt látta azt a barna arcú, szenvedélyes tekintetű fiatal leányt, s kedvtelve nyújtotta ki utána karjait. A leányka szelíden, mint valami remegő vadgalamb simult a hatalmas, erős ember széles melléhez, csak nagy,

már üzleti intenciójánál fogva sem teheti ezt, mert ha valaki a szövetkezetenél vásárol két csillaggal jelzett minőségű kőolajat, az biztos lehet, hogy azt és csakis oly minőségűt kap, a milyent rendelt. De ő a maga részéről, — ugymond — nem is ily eszközöktől várja a szövetkezetek felvirágoztatását, hanem a tömörüléstől, a tagok minél több részvételétől.

Majd a szövetkezeti üzlet szerelésről tartott kimerítő értekezést, melyet mélységes csendben s nagy figyelemmel hallgattak végig az érdeklődők.

Ezután *Hótyay Kálmán* a pécsi »Keresztény szövetkezet« tagja, szólalt fel s a maga részéről kívánatosnak tartaná, ha gazdagabb keresztény emberek is a szövetkezetben vásárolnának, mert a pécsi szövetkezet eddigi fogyasztó közönsége oly elemekből áll, melyeknek szerény anyagi viszonyai s igényei nem alkalmasak a szövetkezeti tőke emelésére, már pedig kis tőkével igen nehéz nagy dolgokat produkálni. Helyesléssel fogadott beszéde után *Deáki Sándor*, pécsi lakos, szólalt fel, ki azzal óhajt a szövetkezetek ügyén lendíteni, hogy a szövetkezet is a többi kereskedőkkel hasonló árakban adja portékáit, mert sokakat elriaszt ama körülmény, hogy a szövetkezetenél, ha csak néhány fillérrel is — de drágábban kell megfizetni az árut.

Hosszabb vitát provokált *Pisky Ödön*, a központi kereskedelmi osztály vezetőjének előadásából kifolyólag szőnyegre került ama kérdés, vajjon a szövetkezeti üzlet során a gyakorlat során helyesebb-e a divatban levő népbiztosítási rendszert alkalmazni az üzletvezetők ellenőrzésére, vagy pedig egyéb ellenőrzési módokat? Az előadó a maga részéről az ellenőrzésnek inkább a számla könyvek rendszeres átvizsgálása és lezárásával, valamint az árueltárral való ellenőrzést ajánlja.

Zichy Aladár gróf azonban a napibiztosok alkalmazásának rendszerét tartja előnyösebbnek, már ama szempontból is, hogy a napibiztosok kétségtelenül a tagok sorából kerülve ki, a tagok inkább betekintést nyernek így a szövetkezet ügyeibe, s nem lehetetlen, hogy sikerülend ez által egy új aerát teremteni, melyben szaporodni fog a keresztény kereskedők száma, mely a jelenben igen csekély, minek az az oka, hogy keresztény ember nem nagyon szívesen engedi gyermekét e pályára. A szövetkezetek azonban nem le-

hetetlen, hogy felfogják kelteni a keresztény apák érdeklődését a kereskedelmi pálya iránt, s látván, hogy azon katolikus ember is reuzálhat, nem fognak ridegen elzárkózni az elől, hogy gyermekeikből kereskedőket neveljenek.

Frey János szerint az üzletvezetők nem megbízhatók s nem nyújtanak garanciát. Leghelyesebbnek tartaná a központ által való ellenőrzítetést, mely célból minden szövetkezetnek be kellene lépnie a központi szövetkezet kebelébe mindaddig, míg terjeszkedés folytán nem sikerülend ugy Baranyában, mint Tolnában megyei központokat alakítani.

A kérdéshez hozzászóltak még *Kirschanek Ödön* szentistváni plébános, *Vitkovich Ferenc* szakcsi plébános, *Vajay István* bölcskei plébános, *Rabojka József* kaposmérői lakos, *Darányi Ferencz* pécsi ügyvéd, *Prandtner Ferenc* himesházi esperesplébános, *Kram Ferenc* monostori kereskedő és *Klein Tódor* németbolyi káplán.

Delet harangoztak már, mire a vitatkozást befejezték s ekkor az összes jelenlevők felállva déli imára kuicsolták kezeiket.

Az ima után *Körmendy Károly* szemináriumi aligazgató, reflektálva *Komócsy József* beszédjének ama részére, melyben keresztény embereknek a szövetkezetekkel szemben tanusított közönyét ostromozta, kijelenti, hogy vannak kényszerítő körülmények, melyek nem engedik meg gyakran a szövetkezetek pártolását. Így a szeminárium évente négy ezer koronát juttat egy helybeli, családos keresztény kereskedőnek, kinek ez a pénz képezi főkeresetforrását. Ha most a szeminárium például a helyi szövetkezetenél vásárolna, ugy az erősen megingatná annak a kereskedőnek anyagi helyzetét, sőt tán a tönk szélére is juttatná s ez a tény nem lehet keresztény embernek célja. Mindazonáltal a maga részéről, mint részvényes, belép a szövetkezeti tagok sorába.

Komócsy József rövid beszéde után gróf *Zichy Aladár* elnök berekesztette az értekezletet, előbb azonban *Vajay István* plébános meleg szavakban köszönte meg gróf *Zichy Aladárnak* ama fáradságot nem ismerő lankadatlan buzgalmát, melyet a keresztény szövetkezetek érdekében kifejtett, azután az elnök lelkes éltetése közben délután félegy órákor végetért az értekezlet.

Egy órákor az értekezleten résztvettek ba-

Nagy, fényes ünnepségre készültenek *Sevillában*. Az *Alcazár* előtti teret beláthatlan sokaság lepte el, mely mind arra várt, hogy megkonduljanak Sevilla templomainak harangjai s kilépjen népe közé a király.

Bent az *Alcazár* fényes termeiben ezalatt pompás öltözékekben, mesés ékszerekkel sorsfalat álltak a király trónja előtt a grandok, hidalgók s caballerok, míg a trón számolyán don *Rodriguez Fernandez* térdelt, hogy átvegye királya kezéből a *mayordomo* méltóságát, hogy udvarmestere legyen a királynak. A mélységes, szinte halotti csendben szólásra emelkedett *don Pedro del Kastilia és Leon*, de e pillanatban a sokaságból egy bajusztalan fiatalember tört magának utat a trónig, hol térdre rogyott a király előtt.

Barna arcát valami csodás, meleg sápadtság öntötte el s nagy fekete szemével vad gyűlölettel mérte végig don *Rodriguez Fernandez* alakját.

— Bocsánat s kegyelem Felső — mondá a fiatalember hódolatteljesen emelve ajkaihoz a király »capa«-jának szegélyét.

— Mit akarsz gyermekem? — kérde szeliden a király. — Kegyelmet majd azután osztok. Adelante con Dios! Menj Isten nevében!

— Nem kegyelemért esedezem Felső — mondá az ifju — csupán néhány szavam lenne a *mayordomo*hoz.

Don *Rodriguez Fernandez*, ki az egész jelenetből látszólag nem értett semmit, meglepetve tekintett az ifjura, kinek e pillanatban

rátságos ebédre gyűltek össze a kath. kör földszinti éttermében. hol gróf *Zichy A.*, *Alt Ádám*, *Deáky Ferenc*, *Wajdits Gyula*, *Spiess János*, *Körmendy Károly*, *Hanuy Ferenc*, *Frey Ferenc*, *Prandtner Ferenc*, *Biró Imre*, *Rapojka József*, *Patz Jakab*, *Krain Ferenc*, *Komócsy István*, *Komáromy Antal*, *Károly Ignác*, *Takáts Ferenc*, *Homolka Ferenc*, *Troszt József*, *Vanicsek József*, *Rézbányay János*, *Gebhardt Ferenc*, *Hanny Gábor*, *Ígaz Béla*, *Konc András*, *Virág Ferenc*, *Ábrahám István*, *Krum Vitkovics Ferenc*, *Darányi Ferenc*, *Vajay István*, *Földes Dezső*, *Bödy Károly*, *Pisky Ödön* és *Gyürky Ödön* jelentek meg.

Az első felköszöntőt *Zichy Aladár* gróf mondta, éltetvén mindazokat, kik a ker. szövetkezetek kiterjesztése körül az uttörő munkának részesei kívánnak lenni *Spiess János* kanonok az országos szövetkezet érdemekben gazdag elnökét, *Zichy Aladár* grótot köszöntötte fel. Majd ismét *Zichy Aladár* emelkedett szólásra s éltette a kath. kör tevékeny titkárát, *Bitter Illést* s a kör igazgatóját, *Gebhardt Ferencet*. *Vajay István* *Zichy Nándor* egészségére üritette poharát. *Bitter Illés* az elnököl *Zichy Aladár* grófra, mint a keresztény regenerálás törhetetlen bajnokára mondott áldomást. *Kirschanek Ödön* a szövetség titkárát, *Gyürky Ödön* dr.-t éltette. Az ebéd 3 órákor ért véget.

Hirek.

Pécs, 1901. június 11.

Pakson virágozik a Duna.

(Három egyén halála a Dunában.)

Az a hit él a paksi nép között, hogy a Duna azon a héten kíván legtöbb áldozatot, a mikor »virágozik.«

Hogy milyen összefüggésben van az áldozatok számával az az ezernyi ezer apró rovar, mely a Duna felszínén különösen ez idő szerint látható, mely a Dunát látszólag virágzóvá teszi, azt senki sem tudja, de mindenki erősen vallja a hitet: »ilyenkor a legtöbb gyermek és felnőtt tűnik el a »virágos« hullámok között.«

A Duna »virágzásának« a hete szombaton kezdődött és ime, a hozzá fűzött néphit erős tápot nyert már vasárnap, mikor is három

megremegett könnyed alakja, de a másik percben már örült szenvedély vonaglott át arcán s félre csapva bő köpönyegét, kardot rántott s harsány hangon kiáltotta:

— Don *Rodriguez Fernandez*! Én don *Sancho Zerburó*, itt a király számolya előtt mondom neked, hogy hitvány gazember vagy! Védd magad!

A daliás caballerosnak alig maradt annyi ideje, hogy kardot rántott, oly hevesen támadta meg őt az ifju. Rövid volt a küzdelem nagyon. Egy pillanat múlva a barna arcú bajusztalan ifju holtan bukott a trón számolya elé, hova don *Rodriguez Fernandez* is letette véres kardját, hódolata jelekül!

— — — — —

S most ujjal annak az előttem ismeretlen szerzőnek, annak a halvány fiatal szerzetesnek adom át a szót:

»S ide a kolostorba temették vala el azt az *Alcazárban* szörnyű halált halt caballerost, kiről senki sem tudott egyebet, mint azt, hogy don *Sancho Zerburó* volt a neve.

Nem siratta őt, nem gyászolta senki, s tán Isten árvájának gondolhattuk volna, ha koporsójának bársony takarójára szögezett kardja nem árulta volna el méltóságát, s tán felismeretlenül temették volna el, ha nem jön segítségünkre *Madonna* kegyelméből a véletlen.

A temetés éjszakáján don *Rodriguez Fernandez* kopogtatott a kolostor ajtaján s

fekete szemével keresett az idegen arcán valami kifejezést, mely e pillanatban oly jó illet volna az öleléshez, szóval ő a természet egyszerű naiv gyermeke, nem tudta elképzelni, hogy ölelhet meg az ember valakit szerelem nélkül?

Szinte azon volt már, hogy eltolja magától a cabaleros karjait, midőn valami furcsa történhetett odabent, *Rodriguez Fernandez* keblében.

Ugy lehet, a pillanatnyi túlaradó jólét, vagy tán a vadász ebédén elköltött nehéz »Madeira« okozt elég az hozzá, hogy a mint észrevette a fiatal leány kérdő, szinte vádoló tekintetét, hatalmas hullámokban csapzott fejébe a vér s még jobban magához szorította a kis pástorleányt, csókokkal borította el szeméit, arcát s aztán a szerelem izgalmaival vonagló ajkakkal lihegve sugta a leány fülébe:

— Légy az enyém!

S a kis leány, ki a cabaleros szerelemtől vonagló arcában őszinte érzelmek visszatükrözését vélte feltalálni, boldogan dőlt a nagy ur karjai közé s csukott szempillákkal kérdezte:

— Örökre?

Don *Rodriguez Fernandez* arca gunyosan torzult el e pillanatban, midőn ajkait szenvedélyesen szorította a kis pástorleányka cseresznyeszájára, elfojtott kacajjal lihegte:

— Örökre!

— — — — —

egyen: két gyermek és egy ifju lett Pakson a Duna martaléka.

Erről a szerencsétlenségről, mely itt — dacára a gyakori eseteknek — élénk megdöbbenést keltett, a következően számolunk be:

Vasárnap délelőtt 11 órakor a templomból jövő hívők között villámgyorsan terjedt el a hír, hogy egy fiu a Dunában lelte halálát. Közelebbit az esetről senki sem tudott mondani és így a legtöbb anya, ki gyermekét ottben hagyta, sápadtan az izgatottságtól futott haza. A legizgatottabb és legsápadtabb *Eiler* Jánosné volt, ki nem is szaladt, hanem ugyszólván rohant haza, mert — mint később mondta — megérezte, hogy az ő Jóska fia az, kiről a hirt hozták.

És csakugyan, még haza sem ért, már ujságolták neki a leverő hirt, hogy a Jóska, az ő legnagyobbik — 12 éves — fia fürödni ment a Dunába és eltűnt örökre. A partról ugrott bele, lemerült a víz alá és többet föl sem jött. A szerencsétlen asszony — kinek férje Budapesten dolgozik — kétségbe esetten kezdett el sirni, önmagát okozván a baj miatt, mivel — dacára a fiu ellenszenvének a mesterség iránt — inasnak akarta adni. És a boldogtalan anya azt hitte, hogy a gyermek azért ugrott bele a Dunába.

Még élénken tárgyalták a nép között ezt az esetet; a halászok még szorgosan keresték a szerencsétlenül járt fiu holttestét, mikor délután három órakor ujabban azt jelentette egyik rendőr a városházán, hogy egy I osztályu polg. isk. tanuló, *Ballier* Ferenc és *Supola* István, 15 éves napszámos ifju, fürdés közben a Dunába veszték. Midőn a közönség, mely ünnepi hangulatban nagy csoportokban sétált az utcán ezt a hirt meghallotta, tömegekben sietett le a Duna partjára, hol ekkorra már, — két csónakon, — a halászok hálókka, horgokkal keresték az eltűnteket, de hasztalanul. A szerencsétlenség, szemtanuk elbeszélése szerint, úgy történt, hogy *Ballier* és *Szupola* összekapaszkodva ugráltak a kellemes langyos vízben, miközben mindig beljebb hatoltak a Duna mélye felé. Egyszere csak elvesztették lábuk alatt a talajt és így összefogódzva egy hang, egy kiáltás nélkül merültek alá, többé fel sem jöve a vízszíne. Mentésről szó sem lehetett. A szerencsétlen *Ballier* szülőinek, kik *Gajdobrán* laknak és ott tekintélyes egyének, azonnal megtáviratozták fiuk halálát.

bebocsájtást kért, hogy áldozatának ravatalánál a kiengesztelődés őszinte könyeit ontsa.

Nem volt a halott mellett más, mint én. A viaszgyertyák halavány fénye kísérteties látványt vont a halott ifju arcára, melyet most sűrűn öntözött könyeivel don *Rodriguez Fernandez*.

Ekkor azonban észrevettem, hogy az ifju sebéből e percben lassu, nehéz cseppekben szivárogni kezd a vér, s végigfoly a koporsó bársonyán, tompa koppanással esik a kripta kövére.

Felgomboltuk az ifju ruháját, de amint elől szétváltott keblén az ing, don *Rodriguez Fernandez* hörögve rogyott össze, én pedig szinte kővé dermedve láttam, hogy a ravatalon fekvő hősi halált halt ifju — leány!

Odakint megszűnt a dühöngő vihar, *Sevilla* azurkék egének nyugoti láthatárán aranyporban tündökölve verődtek vissza a leáldozó nap utolsó sugarai a *Del Caridad* kolostor színes ablakaiban s remegő glóriafényt vetettek a fájdalmas arcu *Mater Dolorosa* képére.

S a hogy csikorogva bezáródtak mögöttem a kolostor nehéz ajtai, az est káprázatos fényében még sokáig eszemben volt annak az ismeretlen szerzőnek munkája s az a fiatal pástor leánya, ki hidalgó módjára hősi halált halt, a *spanyol női becsületért!*

Ez a hármass szerencsétlenség méltó fel-tünést és megdöbbenést keltett városzerte és általánosan lehetett hallani azt a méltányos követelést, hogy most már mulhatatlanul állítsanak fel a város egy szabad uszodát, hol díjtalanul fürödhetnek azok, kiknek a drága uszodára pénz nem kerül — a szabad Dunában való fürdés pedig — amennyire lehetséges — szigoruan tiltassék el.

Mint halljuk, a város vezetősége haladéktalanul fog intézkedni e tekintetben és egyelőre úgy fog segíteni a bajon, hogy hetenként kétszer a magán uszodában bárki díjtalanul fürödhetik és a díjakat a város saját pénztárából fogja fizetni.

Helyes! csak gyorsan, mert a Duna napról-napra jobban virágzik és a néphit szerint ilyenkor követeli magának a legtöbb áldozatot.

Hogy miért?! De hát ki tudja ezt?!

Merénylők szecessziója.

A német császárt egy vasdarabbal sebesítették meg, *Waldek-Rousseau* felé narancsot dobtak, legutóbb pedig *Lyonban* egy banketten a francia tengerészeti miniszter asztalára követ dobtak le.

Ime mivé tette a merénylőket a szecesszió. Ha a régi jó időkbeli való merénylők, akik puskával, méreggel, karddal és egyéb gyermekes fegyverekkel igyekeztek megölni áldozataikat, vagy pláne *Tell Vilmos*, aki egy közönséges nyállal követte el merényletét, mondom, ha a régi, jó időkbeli való merénylők ezekről a furcsa merényletekről hallanának, nemcsak meg, de felfordulnának sirjaikban, mint a bugó csiga.

Aztán micsoda alacsony gondolkodás, merényletet elkövetni egy miniszter, egy egész közönséges miniszter ellen, aki még azonkívül republikánus is. Az ilyen merényletek, azt mondhatnók, hiányával vannak minden költői lendületnek.

Rövid néhány év mulva az alábbi távirati jelentések már nem fognak a ritkaságok közé tartozni. Akkor minden valamire való miniszternek meg lesz a saját jól dotált merénylője, a ki a vele kötött szerződése értelmében és a merényelt miniszter népszerűsége érdekében, évente bizonyos számú veszélytelen merényletet köteles elkövetni.

Pisantsunk egy kissé a jövőbe.

*

Táviratok.

(Páris. Saját tudósítónktól.) Ma itt X. Y. miniszter ellen egy részeg napszámos merényletet követett el, mely könnyen végzetessé válhatott volna. A merénylő, kit a nép meg akart linchelni, egy dögölt és már a feloszlás előre haladott stádiumában levő macskát vágott a miniszter fejéhez. A miniszternek nem történt baja. A merénylőt elfogták.

*

Buffaló. (Reutter office.) Itt ma N. N. képviselő ellen volt ellenjelöltjének egy kreatúrája merényletet követett el, mely kissé megsebesítette ugyan a képviselőt, de nagyobb bajt nem okozott. A merénylő egy 6 emeletes vastraverzeken épült bérházat dobott a képviselő kocsijába, kinek összes tyukszemeit szétzúzta a súlyos tárgy.

*

Bombay. (Havas.) A kormányzó ellen ma egy benszülött merényletet követett el. A benszülött kiment a tengerpartra és ellopotott egy 4000 tonnás szénszállító hajót. Dél felé megleste a kormányzót és feléje dobta a hajót, mely azonban szerencsére szétlapult a kormányzó aranyóráján. A merénylőt elfogták.

*

Mindezekután előkészülhetünk arra, hogy a hivatásos merénylők kongresszust fognak tartani és azon meg fogják állapítani díjazásuk minimumát. Szervezkedni fognak és egy-

uttal állást foglalnak majd a nem hivatásos merénylők ellen, kiknek működése őket anyagi érdekeikben károsítja. Küldöttséget menesztenek továbbá a miniszterelnökhöz, hogy eladják ama kérelmüket, miszerint merénylő csak az lehet, aki a három évfolyamos merénylő-kurzust sikerrel látogatta.

Bogános.

Napirend 1901. június 12-én.

Naptár: szerda, június 12. — Róm. kath.: János. — Prot.: Antonia. — Görög-kel.: (máj. 30.) Izsák. — Zsidó: Sziván 25. — Nap két 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 40 perckor. — Hold két éjfél után 39 perckor; nyugszik 2 óra 51 perckor délután.

Időjelzés A központi meteorológiai intézet jelentése szerint: helyenkint csapadékenye idő és zivatarok várható.

Tornaünnepély a főreáliskola részéről a Tornacsarnok melletti téren d. u. 5 órakor.

A pécsi Bicycle-Club közgyűlése este félkilenc órakor a Pannoniában.

— (Baranyavármegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését báró *Fejérváry* Imre dr., főispán elnöklete alatt a vármegyháza közgyűlési nagytermében. Az ülésen résztvettek: *Tormay* Károly alispán, *Kosszits* Kamil főjegyző, dr. *Rech* Dezső és *Vadnai* Jenő tb. főjegyzők, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Német* Lipót, *Hinka* László, *Driesz* Lajos, *Halvax* József, *Stajevits* János, *Benkő* Gyula, *Déván* Ottó kir. ügyész, *Jesszenszky* Lajos árvaszéki elnök, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Johann* Béla dr., tiszti főorvos, *Miksik* Ákos főállatorvos, *August* Ferenc helyettes pénzügyigazgató, *Simonffy* János, *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök és a referens aljegyzők. Az ülés tudomásul vette az árvaszéki elnök, a tiszti főügyész, a tiszti főorvos, az állami főállatorvos, a helyettes pénzügyigazgató és a királyi főmérnök jelentéseit, azonban egypár ügy olyan hosszú vitát provokált, hogy az ülés csak féltizenkét órakor ért véget.

— (Köszönetnyilvánítás.) Vettük a következő sorokat; Oly sok szivességgel és készséggel találkoztunk az igen tisztelt szülők részéről, kiknek gyermekeit a *Ferenc* József Tanítóháza javára rendezett gyermekelődás alkalmával szives beleegyezésükkel igénybe vettük, hogy nem mulaszthatjuk el e helyen is mély köszönetünknek kifejezést adni ügyünk iránt tanusított jóleső érdeklődésért, melynek az elért szép eredményt nagy részben köszönhetjük. A rendezőbizottság nevében *Futima* Sarolta, rendezőbizottsági elnök. E helyen említjük, hogy az 1032 kt tevő jövedelemből a kiadások levonásával tennmaradt 660 k., mely összeg az alap javára fordított. Felülfizetések: *Wiesner* Rajmárné 10 k., *Domján* Izidor 4 k., dr. *Johann* Béla 6 k., *Szabó* Dezső 2 k., N. N. 2 k., *German* Ferencné 1 k.

— (Kitüntetéssel vizgázó jogások.) Az idén valóban szép eredménytel folynak a helybeli akadémián az alapvizsgálatok, mely fényes eredmény a hallgatóság elismerésre méltó szép szorgalmáról tanuskodik. A ma délelőtt tartott alapvizsgálaton *Krum* Péter, *Piatsek* Zoltán és *Pauns* Jenő másodéves joghallgatók egyhangu kitüntetéssel tették le a második alapvizsgát, mely kitüntetés csak igen ritkán ér valakit.

— (Jelentés a vizről.) A *Tettye* forrás vizallásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 11-én reggel 2200 köbméter.

— (Választási mozgalom.) A paksi választókerület összes községeiből mintegy 300 tekintélyes választópolgár jelent meg *Szluha* István orsz. képviselő alsó-szent-iványi

birtokán, hogy neki a kerület mandátumát újból följánlja. A zászlók és zeneszó mellett kivonult lelkes küldöttségnek, melynek zömét a dunaföldvári lelkes függetlenségipártiak képezték, vezérszónoka *Csefkó* Ferenc, volt dunaföldvári bíró volt, ki a beteg *Förster* Benő pártelnököt helyettesítve, ékes szavakban adott kifejezést a választók tántoríthatlan hűségének és bizalmának. Egyben fölkérte Szluha Istvánt a jelöltség újból való elfogadására. Szluha István meghatottan köszönte meg választói bizalmát, kiknek kijelentette, hogy legközelebbi beszámolója alkalmából bővebben fogja ismertetni politikai elveit kifejtani, de annyit már most is hangsúlyoz, hogy ő tántoríthatlan hűve az igaz 48-as és függetlenségi eszmének, mely egymaga is kizárja azt a gyanúsítást, mintha ő az általa is elítélt néppárttal rokonszenvezne. A választók élénk megelégedéssel és hangos éljenekkel honorálták képviselőjük e férfias nyilatkozatát, mely alkalmas lesz a kerületben az ellenpárt részéről hangoztatott sok gyanúsítást eloszlatni. Ezután asztalhoz ült a társaság, melynek nevében *Stauber* Antal gyönyörű virágcsokorral kedveskedett a ház urnőjének, ki, valamint *Irén* és *Elvira* leányai, a legkedvesebb módon foglalatostkodtak a lelkes vendégek körül. A lakoma folyamán ékes tósztokban magasztalták Szluha Istvánt és nejét, mint a vidék legnépszerűbb, legvendégszeretőbb házigazdáját.

— **(A fürdés áldozata.)** *Bergl* Adolf dunaföldvári születésű 16 éves sodronyszövő tanonc tegnap a nyílt Dunában fürdött.

Az ár elragadta s mielőtt még kimenthették volna, elmerült. A szerencsétlenül járt *fiu* István-ut 13. szám alatt lakott.

— **(Vizsgálatok.)** A pécsi felső kereskedelmi iskolában a szóbeli érettségi vizsgálatok június hó 17 és 18-dikán, a magánvizsgálatok 19-én lesznek. Az alsó és középső osztályok vizsgálata június hó 15, 20, 21 és 24-dikén tartatik, d. e. és d. u. A bizonyítványok ünnepélyes kiosztása június 29-dikén fog történni. *A jövő 1901/1902-dik tanévre szóló beiratkozások június hó 30-dikán kezdődnek s tartanak július hó 3-ig, szükség esetén 5 ig.*

— **(A mágoosi árvatár.)** A mágoosi árvatár ellen állandó a panasz, hogy ott rendetlenségek tapasztaltatnak. A vármegyei árvaszéki elnök a közigazgatási bizottság mai ülésén is jelentette, hogy az árvatár multévi ügykezeléséről sem mondhat a megtartott vizsgálat semmi kedvezőt. Ezért a bizottság elhatározta, hogy ha az ideai ügykezelés körül is rendetlenségek tapasztaltatnak, akkor az árvatár a jövő évben a központba bevonatik.

— **(A bika áldozata.)** *Krec* József egerági lakós e hó tizedikén nyugodtan kaszált az átai réten, a mikor erős dübörgés zavarta meg csendes munkájában. Zavartan körülnéz, vajjon honnan jön ezen szokatlan zaj. Hát látja, hogy az átai községi bika rohanna feléje tart. *Krec* nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem el akart ugorni a bőszi állat utjából, de már késő volt. A hatalmas állat szarvait előre szegezve a szegény munkásnak rohant, kit feldobott a levegőbe, majd

leszorította a földre, s a mint szokása, két első lábával a szegény földmivesre tepert. Az elősietett munkások csak nagy bajjal tudták az áldozatot a vad bikától megmenteni. *Krec* most otthon életveszélyes sebekben fekszik. Az esetet följelentették az ügyészségnek, a hol a vizsgálatot megindították.

— **(A börtön lakói.)** *Déván* Ottó, kir. ügyész jelentette ma a megyei közigazgatási bizottságnak, hogy a pécsi ügyészségi fogházban a mult hóban 96 egyén volt letartóztatva; 12 vizsgálati fogoly, a többi elítélt. Jelentette továbbá az ügyész, hogy a *dárdai* járásbírósi fogházat *Német* Lipót és dr. *Jellasi* Károly közbejöttével megvizsgálta s ott mindent rendben talált.

— **(Halálozás.)** Mély gyász érte *Schmelcer* Ferencet, a pécsi ipartestület elnökét. Neje, szül. *Hermann* Teréz, ma reggel életének 62 ik évében meghalt. Temetése csütörtökön délután lesz a *Makár*-utca 49. sz. házból a szigeti külvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét pénteken tartják a ferenczrendiek templomában. Az elhunytat négy gyermeke, nyolc unokája és a rokonok gyászolják.

— **(Baj a Karasica miatt.)** A Karasica vízlecsapoló társulat érdekeltsége körébe annak idején nem vonták be *Darás*s és *Hercegmárok* községeket és ezeknek az úgynevezett budzsáki földjeire a *Vucska* csatornán át folyton ráeresztették a Karasica vizét, a mi nemcsak a földeket tette tönkre, de a tapasztalt körülmény a népet a szociálisták karjai közé is hajtotta. Most az érdekelt két község a megye közigazgatási bizottságához folyamodott s kérelmük ma másfélórás vitát provokált a közigazgatási bizottság ülésén. *Hinka* László, *Benkő* Gyula, *Német* Lipót,

Mind kevesebben hallgatták s végre egyedül maradt a messziről jött ifjuval. Az pedig így szól hozzá:

— Látod, én semmit se hiszek el, a mit beszéltél. Mese az egész, hanem csak azt akartam neked bizonyítani, hogy másnak a tapasztalataira egy ember se kíváncsi; míg a mesét mindenki szívesen hallgatja, még ha igazságokat tartalmaz is az.

Csertő szólni akart, de amaz nem engedte.

— Ugy-e azt akarod kérdezni, hogy hát neked miért kell ezt az okoskodást végig hallgatnod? No ne ne légy türelmetlen. Most már jön a mese. Én mondom neked, hogy mese lesz, még ha igazság lesz is benne.

A magas, karcsu alak odahajolt Csertőhöz közel, hogy ajkának forró lehellete égette annak az arcát és beszélni kezdett:

— Volt egyszer . . . Igen, volt egyszer egy férfi. Ennek a férfinak sok szerelmi kalandja volt, érdekesnél érdekesebb s a mi a szó, mindnyájából szerencsésen, minden tragikus esemény nélkül jutott ki. Talán ezért is kezdte már megenni a kalandokat, mikor ismét alkalma nyílt egyre. Megszerette egy asszony, a kinek a szerelme azonban nem szokott boldogságot hozni senkire. Ő reá azt hozott volna; legalább az az asszony úgy akarta. Félt az igazi boldogságtól, vagy talán a rabláncától, amit ez a boldogság rakott volna reá. És futott az asszonytól, kerülte azt s nem akart róla tudni semmit sem. Pedig az szerette s feláldozta volna neki mindenét.

A pipacs leste a hatást, mit szavai keltenek. De Csertő inkább a karcsu, magas termet idomainak szép-

TIZENEGYEDIK FEJEZET.

Ebben a fejezetben egy mese végét ér és kezdődik a valóság.

A farsangot bucsuztatták.

Az álarcos bálon tömve volt a nagyvendéglő diszterme s a fantasztikus öltözötű álarcosok között nagy volt a vigság.

Csertő Boldizsárt a hivatása szólította ebbe a nagy világba. Másképp alig jött volna ebbe a nagy vigalomba. Másképp alig jött volna el, mert hiszen meg volt neki, hol estéit eltöltse; *Erzsi* minden este várta és már akkor is sirt, ha pár perccel később érkezett, mint szokott s hamarabb ment el, mint az óra elverte a tizedet.

Nem is érezte jól magát ebben a nyüzsgő emberárban. Hol, mert az ismeretlenség, az álarc mindent megenged, most egy csinos dominó öltötte karját a karjába, majd egy másik sutogott a fülébe pajkos szavakat és egy harmadik kérdezte tőle, nem szomjazott-e még meg egy pár tüzes csókra? És láthatta, hogy mily eszeveszetlenül üldözi az ember a gyönyört s ezek itt úgy mulatnak, mintha a farsangot eltemetvén, ők is elbucsuznának minden földi gyönyörtől örökre.

Egyszerre egy magas, karcsu alak közeledett feléje. Pipacsnak volt öltözve és ha mozdult, ringott a járása, ha tekintett, villámlottak a szemei s ha sóhajtott, hullám-

Stajevits János, Simonffy János szóltak hozzá az ügyszó s végre is a bizottság kimondta, hogy a két községet a Karasica-vizlecsapoló társulat érdekeltségi körébe bevonja s ennek fogantatásáig is, a Vucska csatorna zsilipjének megnyitását az Ó-Duna ágában a viznek másfél méteres állásáig engedi meg.

— **(Sétahangverseny.)** A pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred zenekara csütörtökön délután 6—7 óráig sétahangversenyt tart az Erzsébet sétaterén a következő műsorral: 1. Stahrenberg induló Schneidertől. 2. Egyveleg a »Cigánydó« operából Baltetől. 3. Keringő Matyástól. 4. Nyitány, Erkel »Bánk Bán« operájából. 5. »Vége-vége« népdal. 6. »A sziv és kedélynek.« Egyveleg Komzákától. 7. »Kurucfurfang« induló Bokortól.

— **(Juniális.)** Mint a pécsi m. á. v. altiszti olvasókör vezetőségétől értesültünk, hogy abaligeti juniálisukat e hó 29-én (Péter-Pálkor), esetleg kedvezőtlen időjárás esetén, július hó 7-én fogják megtartani a helybeli cs. és kir. 52-ik gyalogezred teljes zenekara közreműködése mellett. Belépti-díj személyenként egy korona, melyben az utazás oda és vissza már benn foglalatik. A rendezőség gondoskodik, hogy ezt a nyári multságát a lehető legmulattalabb számokkal kibővítsék, hogy a kiránduló közönség elismerését kiérdemelje. Egyes számok között a katonazenekar séta-hangversenyeket is rendez. A műsorban az abaligeti cseppkőbarlang megtekintése is fel van véve, melyet a közönség mérsékelt ár mellett szintén megtekinthet. Belépti díjat 10 éven aluli gyermekek nem fizetnek. Külön-vonat-indulás Pécsről Abaligetre reggel 6 óra 30 perckor; vissza este 8 órakor. Belépti-jegyek előre váltathatók: az altiszti olvasókör helyiségében, (Indóház-utca 38. sz.) a rendezőség összes tag-

jainál, Fischer Ferenc könyvkereskedő, Sóhr és Fischer szállító, Szigethy Ede vendéglősnél és a külön-vonat beszállítása alkalmával a kocsiknál beosztott rendezőségénél.

— **(Az eltűnt rácmecekei körjegyző)** hollétéről még maig sincs tudomása sem a hatóságnak, sem a családjának. Háromheti szabadságideje folyó hó 6-án lejárván, miután Budapestről a helyettesítésre kirendelt segédjét úgy értesítette, hogy folyó hó 8-án okvetlenül megjön. Jesszenszky Gyula, járási főszolgabíró, Szécp László, az agrárbank kerületi szőlőbiztosa és a kir. pénzügyigazgatóság kiküldötte kíséretében ma Rácmeceken megjelent és a jegyzői hivatal vezetésével Döry István, vármegyei iktatót bizta meg. Egyben megkezdte a hivatalvizsgálatot, a mely ki fogja deríteni az esetleges hivatalos pénzek hiányát. Nem áll azonban az, hogy Szita az agrárbankot 40.000 koronával károsította volna meg, mert ő, mint a bank helyi szőlőbiztosa, kezébe kölcsönpénzt nem kapott. De igenis megkárosította azon feleket, kik őt pénzük felvételével megbízták és kiktől ő szőlővesszők és ojtványok szállítására pénzeket vett föl. Hogy mennyit, azt majd a vizsgálat fogja kideríteni. Szita neje, ki őt gyermekével most elhagyatva, minden támasz nélkül áll, mit sem tud a család hollétéről. Nejét f. hó 4-én Budapesten azon ígérettel hagyta el, hogy Bécsújhelyen lakó unokafivérét felkeresi és tőle egy nagyobb összegű segítséget kér. Az agrárbank teendői Kardos Ernő ma. körjegyzőre Pécsváradon és Jesszenszky János bozsoki tanítóra bízattak.

— **(Nagyreményű ifju.)** Általános szokás már az, ha nincs miből kenyeret venni, hát máshoz fordulunk. Nem nézünk utána, hogy küzdéssel, kitartással, munka árán szerezzük meg a mindennapi kenyeret, hanem vannak, a kik inkább a könnyebb végét fogják meg és mástól alamizsnát kérnek. Felöltöznek kopott s szakadt ruhába, piszkos arccal és kézzel bekopogtatnak az ajtókon. Szerényen teszik, legalább annak mutatják, de nem azért, mintha tényleg azok volnának, hanem hogy a népet minél könnyebben tévutra vezessék. Alig hallható az a szerény kopogtatás s rá tüstént nyílik az ajtó. Nem várják meg, míg belülről kérdezik: »ki az?«, vagy »szabad« elhangzik. Igen örülnek ezek, ha senki sincs ott. Szempillantásra felismerik a helyzetet. Rögtön készek. A mi a kezük ügyébe akad, az vándorol velük. A másik pillanatban már ismét az ajtón kívül vannak és igyekeznek minél előbb eltűnni a látóhatárról. Így járt most is egy előkelő család. A cseléd nyitva felejtette az ajtót s mialatt a szobákban takarított, egy suhanc megfordult az előszobában s egy ezüst serleget elemelt. A lakók látták, a mint a kapun kisietett, de nem gyanítottak semmit sem. Feljelentették az esetet s a szép mákvirágot keresik most.

— **(Már megint a cigányok.)** Nem fér a bőrben ez a folyton koborló népség, nem tud nyugodni. Mindig talál valamit, a miért azután meggyül a baja az igazságszolgáltatással. Még a múlt hónap 25-én Kiss László gyöngyösi csárdájában próbáltak szeren-

zött a kebele s ha szólt, édes, forró lehelet csapta meg ajkáról azt, a kivel beszélt.

— Miért nem mulatsz te is? — ezzel a kérdéssel tűzte karját a karjába a magas, karcsu alak.

A puha kar érintésétől úgy érzé, hogy forni kezd a vére és meleg lesz.

— Unatkozol? — kérdé tovább a magas, karcsu alak. S nem is várva a választ, mélyen a szemébe nézett, tüzes sugarait szemének sugaraival mintegy összekapcsolni akarván s szólt:

— Hát jöjj velem, majd én mesélek neked valam; vidám kis történetet. Attól majd elmulik az unalmod. No jér!

És vezette magával. Keresztül az álarcosok nyüzsgő árján, be egy kis fülkébe, melyben titokzatos felhomály és nehéz, kábító illat volt.

— Így ni. Űlj le ide mellém. És mondd, hogy miért unatkozol?

Csertő már felelni akart valamit, mikor amaz hirtelen közbevágtott.

— Ne szólj különben. Ugyse mondanád meg a valót. Várj; inkább majd megpróbálom, hogy ki birom e találni?

És ismét a szemét keresve lángoló tekintetével, hirtelen szólt:

— Szerelmes vagy, de az nincs itt, a kit szeretsz; ugy-e?

Csertő bölintott a fejével.

— No lásd, kitaláltam. Hát szerelmes vagy? No jó.

Hallgass rám, majd mesélek neked valamit. Szerelmes történet lesz, már előre is mondhatom.

Csertő az asztalon álló pohár után nyult és felemelte azt. A pipacs nevetett.

— Hahaha, ugyancsak udvariatlan vagy, legalább kocintsál velem.

S ő felvett egy poharat és Csertő poharához érintette azt. Azután pedig fenéig felhajtotta a benne gyöngyöző italt. Csertő is ivott s azután úgy nézett a társára, mintha kíváncsi volna már, hogy mit akar mondani. Az megértette.

— Nos, halljad. Volt egyszer, hol nem volt, sőt egy híres mesemondó. Az egész nap nem csinált mást, csak mesélt. És mégis soha ki nem fogyott a meséből. Csodájára járt ország-világ s fejedelmek, grófok, bárók, nagy urak alkalmazták fényes kitüntetésekkel, drága ajándékokkal. Egyszer azonban jött messze országból egy ifju s az is meghallgatta a világhírű mesemondót. És így szólt a csodálkozók seregéhez:

— Mit csodálkoztok ez ember meséin? Hisz mindnyájából kiérzik, hogy ő maga átélte valamennyit. Nem meséket mond ez az ember, hanem valódi, igazán megtörtént eseményeket.

— És tudja-e, mit tett aztán a csodálkozva bámuló tömeg?

— Meglinchelte a híres mesemondót.

— Nem, hanem így kiáltoztak: Csak meséljen tovább, hagyjátok! És a híres mesemondó mesélt is. De ime hol egy, hol kettő csak szép lassan elsompolygott a hallgatói közül.

csét, mely csárda a keszűi és a mályomi há-
tárban van. Az említett csárdás a pincébe
ment borért, azonban szobaajtóját nem zárta
be. Mig a pincében járt, a szegen logó nad-
rágjából elloptak 16 koronát. A mint aztán
feljött és kereste később a pénzt a nadrágban,
hát rémülve látta, hogy a pénz eltűnt. Mind-
járt feljelentette az esetet a csendőrségnél, a
hol meg is indították a nyomozást s most a
napokban Petrovics István és Petrovics Ferenc
kőborcigányok személyében ellopták a tolvajokat.

— **(Gyermekölés.)** Ulrich Miklós,
kéméndi gazda a Kéménden portyázó csendőr-
járőrnek bejelentette, hogy cselédjé Kolmár
Anna hajadonnál a leendő anyaság biztos jeleit
észlelte, most pedig ezek a jelek teljesen el-
tűntek. A járőr a nyomozást rögtön megejtette,
melynek folyamán a leány bevallotta, hogy
még a múlt hó 16-án életképes leánynak adott
életet, de azt kezével nyomban megfojtotta
s a pincében elásta. A kised holttestét a
jelzett helyen meg is találták. A pécsváradi
kir. járásbírósa a törvényszéki boncolást meg-
ejtve, a főnti tényállást megállapította. A
bűnös anya ellen folyik a vizsgálat.

— **(Birkalopás.)** Gluics Mátyás, zom-
bori lakosnak 34 darab birkája és 24 bányája
legelt a Margittaszigetnek Karapáncsa nevű
részében. A napokban ismeretlen tolvaj elhaj-
totta mind az 58 darab állatot s ez által 748
k. kárt okozott Gluicsnak. A csendőrség nyo-
mozása ezideig nem vezetett sikerre.

— **(„Concordia sorsjegyek“.)** Fi-
gyelmeztetjük t. olvasóinkat lapunk mai szá-
mának hirdetési rovatában megjelent „Con-
cordia sorsjegyek“ című hirdetésre, melynek
főnyereménye 30.000 korona s huzása vissza-
vonthatatlanul 1901 június 25-én lesz.

— **(Huszonöt éves jubileum.)**
Gölsdorf Károly ur által alapított Krondorfi
kutvállalat f. hó 12-én ünnepli fennállásának
25 ik évfordulóját, mely alkalmából Krondorf-
ban nagy ünnepély rendeztetik. A természetes
Krondorfi savanyuvíz fogyasztása a lefolyt 25
év alatt annyira emelkedett, hogy most már
evente 4 millió üveggel lesz szétküldve, mely
eredmény csakis a víz kitűnő minőségének
tulajdonítható. A sok ezer egészséges s beteg
érdekében a Krondorfi kutvállalatnak további
fejlődést és virágzást kívánunk.

— **(A magyar királyi fémjelző)**
hivatal által megvizsgált és annak próba jel-
zésével ellátott finom arany uri láncok sok
százféle gyűrűk, legszebb karkötők, finom és
valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivato-
sabb alakban, továbbá rendkívül gazdag vá-
laszték hosszú női láncokban, melyek legdi-
szesebben vannak készítve és igen jutányosan
számítva Schönwald Imréné stb. Ugyanott
mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

— **(Hol üdüljenek gyermeke-
ink?)** Bizonyára alig van család, hol a nya-
ralás és üdülés kérdése jelenleg aktuális ne
volna. Elérkezett az idő, a midőn az évi mun-
kában kifáradt és elgyöngült szervezet egy-
részt pihenést, másrészt új erőforrást igényel
a jövő év munkájához. Mily nehezen oldható
meg azonban a nyári üdülés kérdése akkor,
a midőn a család különböző érdekei, tagjai
más-más felé kényszerítik. Az ideges apa, az
anya és gyermekek gyöngeségei különböző
fürdőhelyet igényelhetnek. Mily kívánatos ily
esetben, ha gyermekeinket megbízható és al-
kalmatlan helyen, kíséret nélkül is elhelyezhet-
jük. A gyöngye és vérszegény, a hurutokra haj-
lamos gyerekek, sőt a gyengélkedő szülők is
teljes üdülést és teljes gyógyítást fognak a
tenger partján találni. Szegő Kálmán dr. ab-
házai gyermek szanatóriumában és vizgyógy-
intézetében a kellemes üdülés összes föltételei
árnyas kert, tengeri fürdő közvetlen közelsége,
magyar társaság stb. föltalálhatók és a gyer-
mekek a leggondosabb ápolás mellett, kíséret
nélkül is felvétetnek.

Tőzeg- árnyékszék.

Tekintetes
Kraus István urnak
Pécsett.

Ezennel szívesen adom b. tudomására,
hogy a nekem szállított **tőzegrő klo-
zettekkel teljesen meg vagyok elégedve.** A
klozettek kifogástalanul működnek és
teljesen szagtalanok.

Tisztelettel
Dr. Mende Lajos.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.-Lőrinczről indul

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50)

B.-Sellyére érk.	6:04	10:34	4:59	
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34

(Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47)
(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35 8:20

	Sz. v.	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	3:03	8:28	6:47
B.-Szt.-Lőrincz	3:36	9:06	7:26
Szigetvár	4:13	9:42	8:04

	V. v.	5:15	V. v.	11:10
(Kaposvárra indul				
érkezik	8:21		2:49	
Barcs	5:14	10:56	9:00	
N.-Kanizsa	1:26	11:52		
Bécs	9:35	8:50		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
Üszögh érk.	6:28	12:43	4:37	8:58
Villány	6:48	1:29	5:24	9:38
Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk.	7:50	11:35	2:39	10:49
Villány ind.	6:53	1:34	5:29	9:43
Eszék	8:07	2:45	6:45	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé min-
den szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este
10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul napon-
ként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul
11 órakor. Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 p. éjjel.

T a n ü g y.

(A Szegzárd-vidéki rk. néptanító-
egylet június hó 27-én, csütörtökön délelőtt
10 órakor Szegzárdon a helyvárosi népiskola
egyik nagytermében rendes közgyűlést tart.
A közgyűlés tárgya: 1. Elnöki megnyitó és

jelentés. 2. Jegyzőkönyv felolvasása és hite-
lesítése. 3. Pénztárnok jelentése. 4. A bíráló-
bizottság jelentése és a pályadíj kiadása. 5.
Szabadon választott tétel felolvasása. Tartja:
Várkonyi Sándor. 6. Gyakorlati előadás az
írva-olvasásról. Előadó: Kálmán Károly. 7.
Tisztujtás. 8. Indítványok.

(Évzáró vizsgák. Pakson a róm. kat.
elemi fiúiskolában az évzáró vizsgák június
hó 21. és 22-én lesznek.

(Tanügyi dolgok. Salamon József, kir.
tanfelügyelő jelentette ma a megye közigaz-
gatási bizottságának, hogy a megyében 14
róm.-kath. és gör.-keleti iskolában szünetelt
a múlt hó folyamán a tanítás, tanítóhiány
miatt. A múlt hóban a tanfelügyelő 71 község-
ben 83 iskolát látogatott meg s különösen a
magyarosodás szép haladását tapasztalta. —
Magyarszáéken a róm. kath. iskola felépült és
a használatnak átadott. Érdekes, hogy Vil-
lányban az iskolaszékbe egy olyan tagot is
beválasztottak, a ki sem írni, sem olvasni
nem tud. Ezt a választást a közigazgatási bi-
zottság ma megsemmisítette. Végül kimondta
a bizottság, hogy Hosszúhetényben harmadik
tanítói állás szervezése lévén szükséges, az iránt
felhívja a község előljáróságát.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1901. június 11. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 758.4 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 25.2 °C.

maximuma: 29.0 °C. } teg napi.
minimuma: 15.7 °C. }

Párányomás: 13.7 mm.

Relatív nedvesség: 58. %.

Felhőzet: 7° Cum. NW.

Szélirány s erő: N. 4. —

Csapadék 24 órai: c. = Harmatp. 14.6°C.

Változó felhőzet, szeles, zivatarra hajló i. v.

Dr. Czifra.

T Á V I R A T O K.

— **Vámberri az angol ki-
rállyal.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti
távirata.) **Edvard** angol király **Vámberri**
Ármin budapesti egyetemi tanárt London-
ban kihallgatáson fogadta,

— **A delegáció záróülése.**
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A
magyar delegáció délelőtti teljes ülését
az összeegyeztető bizottság jelentésének
beterjesztése végett délutánra halasztotta,
a mikor is megtartotta záróülését.

— **A resicai bányászok
sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti
távirata.) A resicai bányász sztrájk nagyon
komoly fordulatot vett. A sztrájkolók az
utcán bántalmazzák a dolgozó munkásokat.
Egy Stencz nevű munkást kövel véresre
dobáltak, egy másikat a szénszállító vo-
natra dobtak, úgy hogy hátgerince ősz-
szetört. A mai lapoknak azt a híret, mintha
a katonaság a sztrájkolókra lőtt volna,
egy délben Resicáról érkezett távirat
megcáfolja.

— **Takács Zoltán bankó-
csináló bandája.** (A „Pécsi Figyelő“
eredeti távirata.) A Takács Zoltán és tár-
sai elleni pénzhamisítási bűnpör tárgyalása
a mai (második) napon fokozottabb érdek-
lődés mellett folyik. Ma Takácsot folyta-
tólag kihallgatták, a ki részletesen el-

mondja működésüket. Az elnök ama kérdésére, vajjon igaz-e, hogy ő őrizte a hamisítványokat, Takács ingerülten felkiált: „Ez hazugság! Ezt Oravetz hazudta.”
— Ne legyen ingerült — figyelmeztette az elnök.

— Én mindent töredelmesen bevallottam — folytatja Takács — mit akarnak még tőlem?

Ezután Oravetzot hallgatták ki, a ki folyton tagad, de minduntalan elárulja magát, hogy be volt avatva a pénzhamisításba.

— **Záporosó a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten hosszabb szárazság után ma délután fél kettőkor felhőszakadászerű záporosó esett, mely lehűtötte a tikkasztó levegőt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Faládák

(kisztnik)

olcsó áron kaphatók

Mária-utca I-ső szám alatt.

Élénk forgalmu helyen

fekvő

üzleti helyiség

azonnal bérbe adandó.

Bővebbet közöl a kiadó hivatal.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja.
Ajánlja dusan felszerelt raktárát lószerszám, nyereg, pénzerszény, utibőrönd és sétatokokban.

Dr. Tolnai

VIZGYOGYINTÉZETE

PÉCSETT, a sétatéren. — (Nyitva egész éven át.)

Az intézetben minden a vizgyógy-módkhoz tartozó eljárások végeztetnek PRIESSNITZ és KNEIPP rendszere szerint.

Massage, villanyozás és villanyos fényszűrés. Meleg ásványfürdők: vaslápsó, fenyő, halleini anyaglugó és kénfürdők.

Szénsavas, villanyos és elkülönített gőzfürdő. Belégző-osztály: só, törpefenyő és lignosulfit belégzéssel.

Harminc jegy egy rendszeres vizkúra 18 forint. A jegyek 40 napi érvényességgel bírnak.

Modern berendezés, szigorú tisztaság, gondos orvosi felügyelet.

Rendelés és felvétel naponta d. u. 4-6-ig.

MARTINEK JÓZSEF

PÉCSETT, Zrinyi-utca 17. sz.

Ajánlja 13 év óta fennálló

szoba-, templom- és diszfestő - műhelyét.

Elvállal templom-festéseket képekkel vagy a nélkül a legművészebb kivitelben. Legújabb minták nagy választékban a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig. Tartós és legszebb kifestéseket a lehető legjutányosabb árak mellett készítek, miért is tisztelettel kérem a n. é. közönség b. pártfogását.

Faépitmények

rothadását azokon gomba-képződésté legbiztosabban megakadályoz; falgombát falnedvességet, a legbiztosabban kiirt

Bárdos és Brachfeld

budapesti műszaki nagykereskedő cég
törvényileg védett

„AREFACTOR” gyártmánya.

Részletes felvilágosítással készséggel szolgál a helybeli kizárólagos képviselő:

Hamerli József,

vaskereskedő.

PÉCSETT.

Utolsó előtti hét!

Huzás visszavonhatatlanul

1901. június 25-én.

Főnyeremény:

30.000

korona értékű

CONCORDIA sorsjegyek

á 1 korona.

ajánlja

SCHAPRINGER J. bank- és váltó-üzlet
ULLMANN M. K. bank- és váltó-üzlet
KRAUSZ SIMON és FIA bank- és váltóüzlet

Pécs.